

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "Acts 15." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

APOSTLAGÄRNINGARNA 15

Som ett viktigt stöd för den lära som anser att delar av Guds lag har avskaffats nämns ofta Apostlagärningarna 15. Det sägs att rådet i Jerusalem konstaterade i ett banbrytande beslut att omvända hedningar inte längre behövde lyda Guds lag enligt seden från Mose.

Men är det verkligen vad Apostlagärningarna 15 lär oss?

Bara genom att läsa vers 1, ser vi att debatten huvudsakligen handlade om en falsk frälsningsmodell, som krävde omskärelse. Men vad står det i vers 5? Betyder det att vi fortfarande bör hålla Guds lag? De flesta ser inte sambandet mellan dessa verser som beskriver rådets beslut. Vad är meningen och syftet med de fyra buden i kapitel 15:20? Varför ignoreras alltid Apostlagärningarna 15:21, som en del av den förhärskande inriktningen inom kristenheten? Det är helt bisarrt. Varför ignorerar man Jakobs uttalande? Talade han bara strunt? Vad är syftet med Apostlagärningarna 15:21 och Jakobs beslut? Vi behöver studera detta för att bevisa sanningen för oss själva och testa allt gentemot Skriften och endast behålla det som är gott och sanning enligt Herrens ord.

Låt oss börja med att läsa Apostlagärningarna 15.

Apostlagärningarna 15:1-21

Några som hade kommit ner från Judeen började lära bröderna att de inte kunde bli frälsta, om de inte lät omskära sig enligt seden från Mose. När det nu uppstod oenighet och Paulus och Barnabas kom i allvarlig tvist med dem, beslöt man att dessa två och några andra av dem skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att överlägga med dem om denna stridsfråga. Församlingen utrustade dem för resan, och de for genom Fenicien och Samarien. Där berättade de om hedningarnas omvändelse, och det väckte stor glädje bland alla bröderna.

När de kom till Jerusalem, togs de emot av församlingen och av apostlarna och de äldste, och de berättade om allt vad Gud hade gjort med dem. Några från fariseernas parti hade kommit till tro, och de steg nu fram och sade att man måste omskära hedningarna och befalla dem att hålla Mose lag. Apostlarna och de äldste samlades då för att behandla frågan. Efter en lång överläggning reste sig Petrus och sade till dem: "Bröder, ni vet att Gud för länge sedan bestämde, att hedningarna genom min mun skulle få höra evangeliets ord och komma till tro. Och Gud som känner hjärtat, har vittnat för dem genom att ge den helige Ande åt dem likaväl som åt oss.

Han gjorde ingen skillnad mellan oss och dem, sedan han genom tron hade renat deras hjärtan. Varför vill ni då fresta Gud och på lärjungarnas axlar lägga ett ok, som varken våra fäder eller vi själva har kunnat bära? Nej, vi tror att vi på samma sätt som de blir frälsta genom Herren Jesu nåd." Då teg alla de församlade, och man lyssnade på Barnabas och Paulus, som berättade om hur stora tecken och under Gud hade utfört genom dem bland hedningarna.

När de hade slutat tala, sade Jakob: "Bröder, hör på mig.

Simeon har berättat om hur Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna.

Det stämmer överens med profeternas ord, där det heter:"

*Därefter skall jag vända tillbaka
och åter bygga upp Davids fallna boning.
Dess ruiner skall jag bygga upp
och jag skall upprätta den igen,
för att alla andra människor skall söka Herren,
alla hedningar, över vilka mitt namn har nämnts.
Så säger Herren, som gör detta,
det som är känt från evighet.*

"Därför anser jag att vi inte skall göra det svårt för de hedningar som vänder sig till Gud utan endast skriva till dem att de skall avhålla sig från sådant som orenats genom avgudadyrkan, från otukt, från köttet av kvävda djur och från blod. Ty Mose har i tidigare släktled haft sina förkunnare i alla städer, då han föreläses i synagogorna varje sabbat."

Några frågor som vi bör ställa oss om detta:

1) Vilka grupper var inblandade? Vi har följande:

Grupp A) Apostlarna och de äldste i Jerusalem (vers 4) - Detta var det första århundradets församlingsledarskap - de diskuterade spørsmålet och fattade beslutet att skicka ett sändebrev till hedningarna.

Grupp B) De omskurna judarnas grupp (vers 1) – Torahtrogna judar som inte tagit emot Messias. De ansåg att omskärelse var nödvändigt för frälsning (legalism) och undervisade de Kristustroende hedningarna att följa denna lära. Denna grupp återfinns bl a i Galaterbrevet 2:12, 10:42.

Grupp C) De Kristustroende från fariséernas parti (vers 5) - Definierade, och detta är viktigt, som godkända troende. De var (naturligtvis) frälsta genom tro och därför visste de att de inte kan bli frälsta genom att hålla lagen, men de fortsatte ändå att hålla lagen i lydnad till Guds ord, precis som Paulus som också var farisé. Detta är mycket viktigt att förstå. Skriften kallar denna grupp godkända Kristustroende. De höll Guds lag som skriftligt givits genom Mose och ansåg att den fortfarande var giltig.

Grupp D) De nyomvända Kristustroende hedningarna (vers 7, 12, 14, 17-20, och 23). Denna grupp hade nyligen kommit till tro, men många var fortfarande djupt rotade i avgudadyrkan och traditioner - som att dricka blod, tempelprostitution och att äta orena/strypta djur. (Vers 20)

Frågan vi bör ställa oss är "vad handlade detta möte i huvudsak om?"

Vi ser då i Apostlagärningarna 15 att det fanns två motsatta åsiktssidor i detta avgörande möte;

Grupp B;

De omskurna judarnas grupp. De ansåg att Mose lag måste hållas för att uppnå frälsning.

Apostlagärningarna 15:1

Några som hade kommit ner från Judeen började lära bröderna att de inte kunde bli frälsta, om de inte lät omskära sig enligt seden från Mose.

"Omskärelse-ivrarna" - som denna judiska grupp kallades - började undervisa de nyfrälsta Kristustroende utanför Jerusalem om Moses lag – att omskärelse är nödvändig för att uppnå frälsning. Denna grupps framfart tvingade Paulus och Barnabas att resa till Jerusalem för att få denna fråga utredd.

Grupp C;

De Kristustroende från fariséernas parti. De satte frälsning av nåd genom tro på Yeshua Messias i första hand, men fortsatte av lydnad till Gud att ändå hålla Mose lag.

Apostlagärningarna 15:5

Några från fariseernas parti hade kommit till tro, och de steg nu fram och sade att man måste omskära hedningarna och befälla dem att hålla Mose lag.

Vers 5 talar om några från fariséernas parti som hade "kommit till tro", vilket betyder att de var omvända judar. Den här gruppen sägs vara troende, vilket innebär att de hade tro på Yeshua Messias och de visste om den enda vägen till frälsning. Den andra gruppen i vers 1 hade sin tro inriktad på gärningar. Det är viktigt att notera att grupp C i vers 1 inte bestod av människor som trodde att frälsning uppnåddes genom att hålla lagen. Detta skulle isåfall betyda att de trodde på sig själva (legalism), i stället för Kristi fullkommliga frälsningsverk på korset. Du blir inte frälst eller anses vara troende om du tror att Guds lag frälser dig. Grupp B i vers 1 var några som verkade utanför Jerusalem och denna grupp dök senare upp vid mötet i Jerusalem.

Detta är helt klart två olika grupper med två olika läror, från två olika platser och de är båda intresserade av att deras inställning blir gällande för de nyomvända hedningarna. Därför var det nödvändigt att diskutera båda inställningarna vid rådslaget i Jerusalem för att kunna besluta i ärendet. Det fanns alltså två diskussionsunderlag från dessa två huvudsakliga grupper. En av dessa ståndpunkter kom att betraktas som korrekt och den andra som fel. Sammanfattningsvis rörde sig debatten om ifall hedningarna skulle hålla Mose lag för att bli frälsta (vers 1) eller att hålla Moses lag som en lydnadshandling som en följd av sin frälsning (vers 5). Diskussionen handlade om dessa två alternativ.

Det finns inget vare sig i kapitel 15 eller någon annanstans i Skriften som påstår att det finns ett tredje alternativ, att Mose lag hade avskaffats, helt eller delvis. Det finns inte något som helst stöd för att detta var en del av debatten. Det var inte därför de hade samlats i Jerusalem. De var där för att diskutera läran i vers 1 och 5. Det är vad det handlade om. Detta är mycket viktigt att förstå, eftersom många väljer att ignorera det egentliga innehållet i debatten och har uppfunnit en ny debatt med nytt innehåll.

Verserna 1-5 ger sammanhanget och de specifika detaljerna i debatten:

Kan lagen leda till frälsning eller skulle de hålla lagen som en lydnadshandling efter frälsningen.

De nyomvända hedningarna höll uppenbarligen inte Mose lag, om ens något av den, annars hade det inte funnits någon anledning till detta möte. I vers 6-7, ser vi att detta var den egentliga anledningen till mötet. De kom tillsammans för att diskutera denna fråga och det gav upphov till en stor tvist.

I verserna 7-12 hände flera saker. Simon Petrus reste sig och gav det vittnesmål som styrker att hedningarna blir frälsta enbart genom tro. Detta står i direkt motsats till "omskärelsegruppen" som vi kallar grupp B. I vers 10, hänvisar Petrus till Skriften och konstaterar att ingen har någonsin lyckas hålla lagen perfekt för att uppnå frälsning. Ingen har någonsin lyckats med att bära detta ok. Det innebär att frälsning måste uppnås på ett annat sätt.

Vi vet att lydnad till Guds bud inte är ett orimligt och tungt ok att bära, eftersom Gud själv förklarar sitt ok vara mildt och min börda lätt (Matteus 11:30), Om Gud säger att det bud som jag i dag ger dig är inte för svårt för dig och det är inte långt borta (5 Moseboken 30:11), då kan vi inte tro att Petrus sa att det innebär trälldom och är ett betungande ok. Vad Petrus hänvisar till som ett ok som vi inte kan bära, avsåg de lagiska "omskärelse-ivrarnas lära," och inte emot vad Gud hade sagt. Det orimliga oket var en av fariseerna konstruerad lära, som ansåg att vi blir frälsta genom Guds lag och de bud människor lagt till.

Frälsning genom lagen är omöjlig, det är därför vi är i absolut behov av Guds nåd. Detta är också direkta bevis mot "omskärelse-ivrarnas" teologiska ståndpunkt. Petrus tar helt klart parti för grupp C, som ansåg att de nyomvända Kristustroende hedningarna fortfarande skulle beakta Mose lag. Inte för att uppnå frälsning, men på grund av att de blivit frälsta. Lägg märke till att Petrus inte säger någonting emot denna grupps inställning (vers 5).

Petrus fortsätter med att konstatera att de nyomvända hedningarnas tro bevisas genom att de är frälsta av nåd och genom sin tro på Yeshua Ha'Maschiach (vers 11). Detta tystade munnen på "omskärelse-ivrarna" och gav stöd för de Yeshuatroende fariseerna i grupp C. Paulus och Barnabas gav ytterligare belägg för att hedningarnas frälsning inte kommer genom att hålla lagen, utan genom tro (vers 12). Det bör noteras att diskussionen som pågick berörde hela tiden det som påbörjades i vers 1 och 5.

Någon ytterligare debatt berörande om Guds lag skulle ha avskaffats eller inte förekommer inte i texten. Det handlar enbart om meningsskiljaktigheterna i vers 1 och 5, att hålla Mose lag för att uppnå frälsning eller att hålla Mose lag efter frälsningen som en lydnadshandling. Nu går vi vidare till vers 13-19.

Apostlagärningarna 15:13-15

När de hade slutat tala, sade Jakob: "Bröder, hör på mig. Simeon har berättat om hur Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna. Det stämmer överens med profeternas ord, där det heter:

Efter vittnesmål från tre personer, för Jakob fram det sista vittnet, som är ett direkt citat ur Skriften. Det sätt som Jakob använder sig av är viktigt, eftersom enligt Sitt eget ord gör Gud aldrig något *utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna* (Amos 3:7). Jakob visste naturligtvis om detta och började citera vad profeterna sagt i denna fråga. Vi finner i Jeremia 3:8-10, att Israels hus, det Norra riket, var övergivet och utspritt bland nationerna, eller med andra ord bland hedningarna. Jakob visade på att det alltid varit Guds plan att återsamla de förlorade fåren av Israels hus tillsammans med Juda hus för att frälsa hela Israel (Esra. 37; Romarbrevet. 11; Efesiebrevet. 2; Jeremia. 31; Esra. 36; Apostlagärningarna 2:36; Matteus. 10:5-7; 15:24; Sakarja. 8:13). Titta hur Jakob tar fram profetian som överensstämmer med Petrus ord.

Apostlagärningarna 15:15-17

Det stämmer överens med profeternas ord, där det heter:

Därefter skall jag vända tillbaka och åter bygga upp Davids fallna boning.

Dess ruiner skall jag bygga upp och jag skall upprätta den igen,
för att alla andra människor skall söka Herren, alla hedningar, över vilka mitt namn har nämnts.
Så säger Herren, som gör detta.

Svaret på frågan har klart och tydligt fastställts. ”Omskäreelse-ivrarnas” ståndpunkt har blivit dödförklarad. Den teologiska gruppens åsikter i vers 1, betraktas som felaktig genom två eller tre vittnens utsago. Slutsatsen är att frälsning ingenting har att göra med att hålla lagen eller inte (vers 1). Slutsatsen av mötet blev att hedningarna skulle hålla Mose lag som en lydnadshandling till Herren efter sin omvändelse (vers 5). Det sades inte något mot de Messiastroende Fariseérnas lära som lades fram i vers 5. Alltså hade dessa en korrekt uppfattning. Som vi kommer att se, skickades det slutliga beslutet i form av ett brev till de Kristustroende hedningarnas församlingar, vilket bekräftar rådets beslut i denna fråga och bestyrker Jakobs samstämmighet med de Messiastroende Fariseérnas lära.

Apostlagärningarna 15:18-19

...det som är känt från evighet.

Därför anser jag att vi inte skall göra det svårt för de hedningar som vänder sig till Gud.

Som tidigare nämnts är Guds lag inte tung att bära ((Matteus 11:30, 5 Moseboken 30:11), så varför säger Jakob att vi behöver göra det enkelt för de nyomvända hedningarna? Det finns två troliga orsaker. Att bära ”oket” som nämns i vers 1, d v s att uppnå frälsning genom gärningar, är ett ok som ingen kan bära. Jakob fastslår att frälsning kommer endast genom nåd och tro på Yeshua Messias. Det är den verkliga sanningen och kan vara avsikten bakom Jakobs uttalande. Men med tanke på de kommande två verserna verkar det vara något mer som Jakob vill framföra. Han tar det ett steg längre.

Det är inte bara ett ok när man förväntar sig att troende skall hålla Guds lag för att uppnå frälsning, det är också orimligt att förvänta sig att nyomvända skall förstå och tillämpa Guds vägar omedelbart. De nyomvända hedningarna höll självklart fortfarande på att lära sig vad Gud ville göra i deras liv. Ingen kan lära känna Guds vilja över en natt. Som vers 18 fastslår, känner Gud alla sina verk från begynnelsen. Naturligtvis gör inte vi det. Vi är inte som Gud. Till skillnad från Gud, måste vi lära oss Hans vägar. Det är huvudpunkten i Jakobs tal.

Troende förväntades fortfarande tillämpa Guds bud när det gällde omskäreelse, precis som de Messiastroende Fariseérna i vers 5 gjorde. De verkade också förvänta sig ett direkt iakttagande av alla Guds bud i Mose lag så snart hedningarna hade blivit troende. Vi är inte som Gud och kan inte känna till all Hans undervisning så snart vi blivit troende. Jakob blev tvungen att ta itu med detta. Detta skiljer sig fortfarande från ”omskäreelseivrarna” i vers 1. De förväntade sig att alla skulle hålla vissa bud för att bli frälsta. De Kristustroende från fariseérnas parti skiljde sig på detta sätt från de andra. De var sant troende, men missade ändå att lydnad till lagen är ett resultat av att vi sätter vår tro till Guds ord, inte ett försök att förtjäna frälsning genom gärningar.

Om det finns en viktig sak att förstå i denna studie, är det att det finns en skillnad mellan legalism, frälsning genom gärningar och lydnad till Guds ord som ett resultat av vår tro. Den första processen är obiblisk, den sistnämnda är vad skriften lär om lydnad. Istället för att sätta så orimliga förväntningar på de nyomvända hedningarna, ansåg Jakob att det var en andlig mognadsprocess för att underlätta för dem att lära känna Guds bud eller undervisning. Inställningen som de Messiastroende Fariseérna i vers 5 hade är förståelig. Detta var en ny situation för judarna. De måste inse att hedningarna inte var födda och uppvuxna med Guds bud i Torahn. Det tar sin tid att göra det. Det skulle vara orealistiskt att kräva

fullständig kunskap om Guds Torah över en natt.

Hedningarna kom från en kultur som var djupt rotad i avgudadyrkan och traditionella hedniska ritualer. Det var allt de någonsin känt till och de visste ännu inte till hur man skulle vandra på Guds vägar. Deras idoldyrkan bestod av tempelprostitution, att dricka blod, m m. De är alla historiskt kända metoder som de nyomvända behövde göra sig av med. Man kan inte tjäna två herrar, en blandning av Gud och satan (Lukas 16:13; 1 Korintierbrevet 10:21).

Rådet konstaterade att de nyomvända behövde inrikta sig på att förstå detta först och främst och att det skulle vara deras enda fokus:

Apostlagärningarna 15:20

...utan endast skriva till dem att de skall avhålla sig från sådant som orenats genom avgudadyrkan, från otukt, från köttet av kvävda djur och från blod.

Detta direktiv är tagit direkt ur Mose lag (3 Moseboken 17:12-16 och 4 Moseboken 32:17). Snarare än plötsligt överväldiga dem med hela Moses lag, var det rådets rekommendation att de började ta itu med de största eller mest betydelsefulla synderna först och främst. Avgudadyrkan, som Paulus säger i sitt brev, är samma sak som att tillbe demoner. Är inte det precis så som vi hanterar nyomvända idag? Att fokusera på de grävsta, mest betungande synderna först och arbeta på resten allt eftersom.

Troende kan inte vara en del av hednisk avgudadyrkan och samtidigt göra anspråk på att följa den ende sanne Guden. Den frågan måste tas upp först. Vi kan inte tjäna två herrar, Gud och Satan. När en nyomvänd hedning gjort sig av med dessa synder, kunde de gå tillbaka till synagogorna (församlingarna) av ett mycket viktigt skäl relaterat till det som vi läst i vers 5, de Messiastroende Fariseérna, vinnarna i debatten. Nu blir naturligtvis följdfrågan, är vi som troende skyldiga att uppfylla samma krav? Nej, det låter ganska främmande. Vem skulle ifrågasätta att vi skall undvika tempelprostitution, dricka blod m m, eller kan jag gå ut och mörda någon eller stjäla. Det ligger uppenbarligen mer i detta. Det finns en ofta obesvarad sanning här, en vers som vi ännu inte berört beträffande rådets beslut och som aldrig nämns i kristna teologiska sammanhang vid utläggningar av Apostlagärningarna 15.

Varför nämner de aldrig detta? Eftersom de inte vet hur de ska hantera det. Frågan kvarstår alltså; om rådets slutliga beslut i debatten var att anamma "grupp B," de Messiastroende Fariseérna, vad var då rådets avsikt med att vägleda de nyomvända till lydnad av Mose lag? Vers 21 ger förklaringen:

Apostlagärningarna 15:21

Ty Mose har i tidigare släktled haft sina förkunnare i alla städer, då han föreläses i synagogorna varje sabbat."

Om Skriftens ord har betydelse, då vet vi att detta är en del av apostlarnas direktiv till de nyomvända hedningarna. Jakob insåg att det skulle vara mer än de fyra instruktionerna i vers 20, så vers 21 utvidgar och klargör instruktionerna utöver de ursprungliga fyra;

De skall avhålla sig från sådant som orenats genom avgudadyrkan, från otukt, från köttet av kvävda djur och från blod.

Yeshua (Jesus) befallde oss, att iaktta och göra vad som lärs ut från Mose stol, Guds bud (Matteus 23:1-3) och även lära alla folk att göra så; *"Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör*

alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. (Matteus 28:19-20).

Det är uppenbart att de nyomvända hedningarna förväntades göra mer i sin lydnad till Gud, än att bara göra sig av med sina falska gudar och ockult avgudatillbedjan. Att bli av med falska gudar och ockult avgudatillbedjan, är bara en början på förändringen. Vad sägs då om lydnad till resten av buden? Svaret på denna ”skilje fråga” finns i vers 21. Vi ser att de kommer att tillgodogöra sig kunskapen och lära sig genom studie av Skriften på sabbater och genom att lyssna till lagen från Mose stol.

Yeshua (Jesus) fastställde att vi skall följa och göra vad som läses från Mose stol (Matteus 23:3). Det är inte annorlunda än hur de flesta i traditionell kristendom hanterar nyomvända i dag. Att ta itu med den största synden först och förvänta sig att ta hand upp resten i deras fortsatta studium av Guds ord. Vi kan inte omedelbart överväldiga dem med annat när de är nya i tron. Ingen kan ta itu med all sin synd över en natt. I själva verket är det en pågående process under hela livet i vilken perfektion aldrig kan uppnås, men vi bör alltid sträva efter att "gå och synda inte mer." Jakob hänvisar till att Mose lag läses från Mose stol i synagogorna på sabbater, vilket innebar att de successivt kallades till lydnad genom Guds ord i deras fortsatta studerande.

Vilken annan slutsats kan vi dra av Jakobs uttalande i vers 21?

Det finns ingen annan slutsats.

Det är just av den anledningen vanliga bibliska kommentatorer nämner Apostlagärningarna 15 för att stödja sin uppfattning om att lagen avskaffades som faktiskt aldrig ens nämns i detta kapitel. Det är en helt uppdiktad slutsats. Några har läst Apostlagärningarna 15 och drar därefter slutsatsen att Mose lag har avskaffats, helt utan Biblisk förankring.

Här är istället vad vi skulle göra i syfte att uppnå rätt slutsats:

- 1) Vi skulle behöva ignorera de särskilt angivna debattpartierna i vers 1, och 5 och i stället lägga in en obefintlig tredje punkt i debatten, som fastställer att följa Mose lag inte längre gäller för omvända hedningar på det sätt det gjorde under Gamla testamentets tid.
- 2) Vi skulle också helt behöva bortse från det faktum att alla Messiastroende undervisade ur Mose lag, Torahn, och ingen motsatte sig detta genom besluten i Apostlagärningarna 15, utan enbart bekräftade att detta var rätt.
- 3) Vi skulle helt behöva bortse från att rådets beslut, baserat på brevet till de nyomvända hedningarna, att deras omedelbara fokus skulle var på buden i Mose lag, där man ansåg att ockult avgudatillbedjan i hedniska tempel var en tillbedjan av demoner. Detta var naturligtvis, den exakta motsägelsen till att Moses lag inte längre skulle gälla för hedningarna. När Jakob citerade buden i Mose lag, skulle det innebära att Mose lag var inaktuell? Det verkar vara helt obegripligt.
- 4) Vi skulle helt behöva ignorera vers 21, där Jakob säger att Mose lag föreläses varje sabbat, vilket han inkluderar som en del av lösningen och besluten för de nyomvända Kristustroende hedningarna.
- 5) Vi måste också ignorera vad Yeshua säger i Matteus 5:17-19, att;
Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett.
Den nya himlen och jorden har fortfarande inte kommit och även Petrus instämmer i sitt andra brev;

2 Petrus 3:13. *Men nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor, väntar vi på efter hans löfte.*
Den första himlen och jorden förgås inte förrän i Uppenbarelseboken 21.

6) Vi måste bortse från att det inte finns någon profetia i Skriften som talar om för oss att något bud skulle ha avskaffats, vilket också skulle strida mot Amos 3:7;

Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna.

7) Vi måste också ignorera att Gud är ordet och att Han aldrig förändras (Malaki 3:6) och att Hans ord har funnits ända sedan begynnelsen (Johannes 1:1).

8) Vi måste förtränga att Yeshua själv förklarade att vi skall följa och göra det som läses från Mose stol (Mosaiska lagen - Matteus 23:2-3), och att Yeshua själv sade att vi skall instruera alla folk att iaktta varje befallning Han gav (Matteus 28:19-20), som uppenbarligen då innehåller Mose lag.

9) Vi måste strida mot vår egen hermeneutiska (läran om tolkning) lära för att göra ovanstående och istället använda eisegetik (läsa in sina egna åsikter i en text och tolka en text till sina egna åsikters fördel) istället för traditionella bibeltolkningar.

10) Slutligen måste vi bortse från det faktum att Skriften kallar den Mosaiska lagen perfekt, god, livet, ljuset vår väg, Guds väg, vår lykta, frihet och helig, vilket innebär att det skulle vara en dålig sak att upphäva Guds lag helt eller delvis, eftersom det skulle förstöra allt som enbart beskrivs i Mose lag, Torahn. Att ta bort bud från ett perfekt sammanhang skulle göra den bristfällig och ofullständig.

Vi bör akta oss för att lägga till eller dra ifrån från Guds bud och absolut inte anklaga männen på mötet i Jerusalem för att ha gjort så, speciellt när de säger att Mose lag läses var sabbat i synagogorna, som en del av lösningen för de omvända hedningarna.

5 Moseboken 12:32

Allt vad jag befäller er skall ni vara noga med att följa.

Du skall inte lägga något till det och inte ta något därifrån.

(Se också 3 Moseboken 4:2)

Det borde vara klart att Apostlagärningarna 15 inte avskaffar något i Guds lag i något avseende. I själva verket är det precis efter beslutet i Apostlagärningarna 15, som rådet sänder ut dem för att framföra vad de beslutat med brevet till de troende församlingarna. I Apostlagärningarna 16, innan den andra missionsresan, träffar de Timoteus igen. Han hade en grekisk far och judisk mor och Paulus omskar Timoteus för att inte stöta sig med judarna i området.

Låt oss nu utöva ett visst självkritiskt tänkande. Om Apostlagärningarna 15 lär att Guds lag har avskaffats, vilket förmodligen också borde inkludera omskärrelse, varför i hela världen skulle Paulus omskära Timoteus innan de gav sig ut på sin missionsresa som avsåg att leverera det sändebrev vars innehåll avskaffade omskärrelse? Det skulle vara det sista som han borde ha gjort. Om jag var Timoteus, skulle jag ha nämnt i Apostlagärningarna 15, att det var detta sändebrev de hade med sig. Fanns det då någon anledning för Paulus att omskära Timoteus och samtidigt leverera ett sändebrev som upphävde omskärrelse? Det verkar vara en aning besvärligt. Apostlagärningarna 15, speciellt vers 5 som var en del av debatten i Jerusalem och vers 21 som var en del av beslutet, ger oss lite bättre förståelse varför Paulus omskar Timoteus. Han var tvungen att vara konsekvent med det sändebrev han bar på.

Nu kommer vissa att peka på Galaterbrevet 2 som ett exempel där Paulus undervisade mot omskärelse. Det ironiska är att de omskurnas parti är samma grupp finns i Apostlagärningarna 15:1. De trodde att omskärelse var en väg till frälsning. Det är en falsk omskärelse, inte en av tro. Naturligtvis satte sig Paulus upp mot detta. Han sa att omskärelse som ett sätt att försöka vinna frälsning, har inget värde och är meningslöst. Men att hålla Guds bud i tro är det som räknas, vilket även omfattar omskärelse.

Nu har vi huvudsakligen ägnat oss åt Apostlagärningarna 15, men vi behöver också titta på Apostlagärningarna 21, eftersom de har ett samband. Paulus anklagas för att inte undervisa hela Guds lag vilket Mose befallde. Jakob säger att han vet att sådana anklagelser är osanning och uppmanade Paulus att bevisa att han höll Guds lag genom att frambära offer i templet. Intressant nog förklarar och definierar Jakob att en sann vandring i tron är den som håller Mose lag;

Apostlagärningarna 21:19-26

Sedan han hade hälsat dem berättade han utförligt om allt som Gud hade gjort genom hans tjänst bland hedningarna. När de hörde det prisade de Gud och sade: "Du ser, broder, att det finns tiotusentals judar som har kommit till tro, och alla håller de strängt på lagen. Nu har de hört sägas att du lär alla judar ute bland hedningarna att avfalla från Mose och säger till dem att de inte skall omskära sina barn eller leva efter våra seder. Vad gör vi nu? De får under alla förhållanden höra att du har kommit. Följ därför vårt råd. Vi har fyra män som har avlagt ett löfte. Ta dem med dig och rena dig tillsammans med dem och betala för dem, så att de kan låta raka huvudet. Då kommer alla att förstå att inget av det som de har hört om dig är sant, utan att du själv håller fast vid lagen och lever efter den. Men när det gäller hedningar som har kommit till tro, har vi skrivit och gett dem besked om vårt beslut: De skall avhålla sig från kött som offrats till avgudar, från blod, kött från kvävda djur och otukt." Då tog Paulus med sig männen, och nästa dag renade han sig tillsammans med dem och gick till templet och gav till känna, när renhetsdagarna skulle vara avslutade och offer bäras fram för var och en av dem.

Med all tydlighet framgår här att Paulus undervisar hela Mose lag, men varför citeras här de fyra instruktioner till hedningarna från Apostlagärningarna 15? Vi behöver inse att det finns en skillnad mellan judar och greker. Men det är viktigt att förstå vad skillnaden är.

Judarna hade växt upp med Guds lag eller Torahn. Grekerna kom in i tron utan att veta någonting om Mose lag. När Paulus i Apostlagärningarna 21, var anklagad för att inte undervisa och utöva hela Guds lag avvisade Jakob dessa falska anklagelser och Paulus bevisade det genom att betala för deras rening och Jakob uppgav att Paulus höll fast vid lagen och levde efter den. Fick du grepp om detta? Detta är ganska intressant. Det innebär att Jakob beskriver en som har en ordnad vandring med Gud, en som håller hela Guds lag, inklusive omskärelse. Den ursprungliga anklagelsen mot Paulus i Apostlagärningarna 21, handlade om relationen mellan Paulus och judarna. Men detta kapitel drar också samma slutsats som Apostlagärningarna 15, genom att informera dem om att samma instruktioner att hålla hela Guds lag, också gällde för hedningarna så som den var mer detaljerat presenterad i Apostlagärningarna 15.

*Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!
Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net*

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#